

днесъ хвалѣхъ хората, утре го хвалѣхъ. Я лѣка-
внѣ гледатъ и най доброто на зло да обзрнатъ.
Синца гледаме чи пчелытѣ отикатъ по цвѣтоветѣ,
а мѣхитѣ по мѣршытѣ и ранитѣ.

Б

Брате милый! познавай времето, себе си и
другого. Мысли дѣлаго, да не се излѣжешъ гдѣто
не се надѣвашъ: защото нѣкой хвали едно, а дру-
гій друго, както дѣла пословицата: Единъ хвали
попа, а другій попадатъ. За това треба да сме
памятни: защото подобрѣ да има челоуѣкъ цѣла
память, нежели цѣло тѣло. Ако е единъ безъ
крака, а другій безъ очи, нека слѣпью носи хро-
маго, а хромью да мѣ показва пѣтъа, ето и на
двѣмата очи и крака. — Плачи безъмного защото
безъмїето е най зла болестъ. — не се радвай на хѣ-
бавитѣ дѣца, ако сѣ безъпамятни и злѣкоспитан-
ни. — Една черногорка, като побѣгна сынъ и отъ
войната и си доди, тѣ мѣ разви главатъ, и рече:
умри както не треба, като не знаешъ да живѣешъ
както треба. — Тракийцитѣ плачѣха когато се родѣше
дѣте, и дѣмаха чи сѣ родило да се мѣчи до смѣртъ —
на този свѣтъ сичкото е празно: междѣ хората кле-
веты, въ кѣщи трѣдове, да копашъ мѣчно, да плавашъ
страшно, да сѣдишъ на едно мѣсто, то си живъ
погребенъ, ако отидишъ въ чуждѣ земля нѣмашъ
прѣатели, ако имашъ нѣщо, боишъ се да не ти го